

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

XLII. Innocentius I. Anno Christi 402. Arcadii Et Honorii Imperat. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

Vaticanae Bibliothecae ait, Rufinum *errores ab se assertos condemnasse.*

(6) Cur hoc decretum Anastasius conderet, causam praebuit contentio Romae inter Presbyteros & Diaconos oborta. *Hi enim, ut ait Baronius ad an. 402. §. 44. administrantes res Ecclesiae, supercilio elati spernebant Presbyteros; Presbyteri autem in eosdem insurrexere, atque ex consuetudinis Romanae Ecclesiae praescripto, ipsis sedentibus, eos stare debere contende-
bant. Sed eò usque contentio pertinax progressa est, ut etiam cum stantes Diaconi coram populo legerent Evangelium, Presbyteri tamen minimè à sessione consurgerent, quod ut enorme factum Anastasius Papa emendandum sancito decreto putavit.*

(7) Walafridus Strabo de rebus Ecclesiasticis cap. 22. tom. 15. Biblioth. Patrum pag. 192.

XLII.

S.

INNOCENTIUS I.

ANNO CHRISTI 402.

ARCADII ET HONORII

IMPERAT. 8.

INNOCENTIUS Albanensis patre Innocentio natus, in locum Ana-

Anastasio, consentientibus sanctis Sacerdotibus, omnique Clero ac populo, ordinatus est (1) anno 402. XV. Kal. Junii. Haud leve ei fuit cum Theophilo Alexandrino & Orientalibus Episcopis negotium de causa S. Joannis Chrysostomi. Hunc bis injusto judicio damnatum. & Episcopatu dejectum, appellatione ejus susceptâ absolvit, & Constantinopolitanæ Sedi restituit. (2) Qui vivo præstò fuit, non defuit mortuo. Recusavit enim communicare cum Attico Constantinopolis Episcopo, & Orientalibus, donec inustam Chrysostomo ignominiam demerent, ejus nomine in Diptycha, unde expunctum fuerat, restituto, noménque Arlacii, qui post expulsionem Chrysostomi usurpaverat Constantinopolitanum Episcopatum, ex iisdem Ecclesiasticis tabulis expungerent. (3) Idem in epistola ad Victricium multa decrevit formandis moribus Clericorum, & Virginum sacrarum. (4) Idem profectus est cum legatis ad Honorium Imperatorem, & Alaricum Regem Gothorum ad pacem inter ipsos conciliandam & obsidionem

Bar. an.

402. §.

48. Pag.

§. 19.

Bar. an.

404. §.

20. Pag.

§. 16.

Bar. an.

407.

§. 21.

An. 409.

§. 10.

nem avertendam ab Urbe. Quæ legatio licet successu caruerit, ei tamen cessit prosperè. Namque accidit, ut tanquam justus Loth substractus à Sodomis, occultâ providentiâ Dei apud Ravennam tunc positus, peccatoris populi non videret excidium. (5) Eum verò, salute Urbis præpositâ religioni Catholicæ, permisisse, ut imminente jam Romæ Alarico, consueta Ethnicis sacrificia fierent, Zosimi calumnia est. Illud quoque est falsum, quod prædunt alii, eum voluisse, irritum esse Ordinis Sacramentum administratum ab hæreticis. Vetuit enim duntaxat, Clericos ab Heterodoxis initiatos frui honore ac privilegiis dignitatis suæ. Exinde caput curarum fuit hæresis Pelagiana. *Nefandi erroris capita* (Pelagium, ejusque discipulum Cælestium, qui circa peccatum originale, circa vires liberi arbitrii, & Dei gratiam multa peccabant) *Apostolico mucrone percussit*, (6) eoque Concilii Carthaginensis II. & Milevitani II. sententiam contra illos latam confirmavit. (7) Adeò nulla in re Pelagio, quòd jactârunt Pelagiani, consentiens fuit. (8) Idem
pri

Lib. 5.

Bar. an.

416.

§. 14.

primus Novatianos Roma degentes persequi cepit, multasque eis Ecclesias ademit. (9) Varia decreta edidit pertinentia ad Ecclesiasticam disciplinam. Ut alia missa faciam, in epistola ad Victricium cap. 3. constituit, ut si majores causa in medium fuerint devoluta, ad sedem Apostolicam, sicut Synodus statuit, & beata consuetudo exigit, post judicium Episcopale referantur. (10) Et in epistola ad Decentium cap. 1. ab usum emendavit, qui irrepserat, ut contra usum Romanae Ecclesiae pax alicubi ante confecta mysteria traderetur, cum necessariò indicenda sit post consecrationem, ut pacis osculo demonstratur, populum ad omnia, quæ in mysteriis aguntur, atque in Ecclesia celebrantur, præbuisse consensum. (11) Cap. 4. probavit jejunium Sabbati jam pridem Romæ receptum, ratamque fecit traditionem, ex qua Ecclesia die Parasceves, & Sabbato ante Pascha abstinere à sacrosancto Missæ sacrificio. (12) Obiit anno 417. V. Kal. Augusti, cum annos quindecim, menses duos, & dies decem ei Pontificatus fuisset.

Bar. an.
417. §. 4.
Pag. 6.
§. 4.

ANNOTATIONES.

(1) Innocentius I. in Epist. ad Anysum apud Lab. tom. 4. Conc. pag. 1701.

(2) Gelasius in epist. ad Episcopos Dardaniæ tom. 4. Conc. pag. 1203. *Sanctæ memoria Joannem Constantinopolitanum Synodus etiam Catholicorum Presulum certè damnârat, quem simili modo Sedes Apostolica, etiam sola, quia non consensit, absolvit.*

(3) Bona lib. 2. Rer. Liturgic. cap. 12. *Diptychorum nomen à Ptychis, id est plicis derivatur: unde Diptycha tabulae sunt, quæ duas habent plicas. Invenio autem tria fuisse genera Diptychorum, sive tabularum, quibus nomina in singulis Ecclesiis inscribebantur. Primum erat peculiare Episcoporum, eorum præsertim, qui illam Ecclesiam rexerant, dummodo probitate ac sanctis moribus claruissent. Secundum vivorum, in quibus eorum nomina descripta erant, qui adhuc viventes dignitate aliquâ, vel beneficiis illi Ecclesie collatis conspicui, vel alio titulo bene meriti erant. In his primo loco Romanus Pontifex, tum alii Patriarchæ, & proprius Antistes, ac reliqui clero adscripti recensentur; postea Imperator, Principes, Magistratus, & populus fidelis. Tertium erat mortuorum*

rum.

rum, qui in Catholica communione de-
cesserant. Usum verò Diptychorum, eo-
rumque lectionem inter Missarum solem-
nia vel ab Apostolis, vel ex illorum in-
stitutione seu traditione ab immediatis
successoribus cepisse, satis constat ex iis,
quæ supra cap. 8. de nominum recitatio-
ne & priscis Patribus allata sunt.

Baronius ad an. 407, §. 22, Ceterùm
ad Arcadium Imperatorem idem Inno-
centius Papa, auditâ Joannis Chryosto-
mi morte, gravissimâ acrimoniâ asper-
sas, anathematique terrificas, quibus
tum ipsum, tum Augustam: tum deni-
que Episcopos sceleris complices excom-
municat, litteras dedit, quas recitat idem
Baronius §. insequente 23.

(4) Postrecitata decreta Innocentii, quæ
pertinent ad Virgines consecratas, ita sub-
jecit Concilium Turonense anno 567. ce-
lebratum Can. 20. apud Labbeum tom. 5.
Conc. pag. 859. *Quis Sacerdotum con-
tra decreta talia, quæ à Sede Apostolica
processerunt, agere presumat? Et quo-
rum auctorum valere possit predicatio,
nisi quos Sedes Apostolica semper aut in-
tromisit, aut apocryphos fecit, & patres
nostri hoc semper custodierunt, quod eo-
rum præcepit auctoritas? Nos ergo hoc
sequentes, quod Papa Innocentius statuit,*
in

in

in canonibus nostris inserentes statuamus observandum.

(5) Orosius lib. 7. cap. 39.

(6) S. Prosper contra Collatorem. cap. 21.

(7) Epistolis 181. & 182. inter Augustinianas, & apud Lab. tom. 2. Conc. pag. 1283. & 1287.

(8) S. Augustinus de bono Perseverantia cap. 2. *Tria sunt, quae maximè adversus Pelagianos Catholica defendit Ecclesia: quorum est unum, gratiam Dei non secundum merita nostra dari, quoniam Dei dona sunt, & Dei gratiâ conferuntur etiam merita universa justorum: alterum est, in quantacunque justitia sine qualibuscunque peccatis in hoc corruptibili corpore neminem vivere: tertium est, obnoxium nasci hominem peccato primi hominis & vinculo damnationis obstrictum, nisi reatus, qui generatione contrahitur, regeneratione solvatur.*

S. Vincentius Lirinensis in Commonitorio cap. 24. *Quis unquam ante profanum illum Pelagium tantam virtutem liberi praesumpsit arbitrii, ut ad hoc in bonis rebus per actus singulos adjuvandum necessariam Dei gratiam non putaret? Quis ante prodigiosum Discipulum ejus Caestium, reatu prevaricationis Adæ omne humanum genus negavit adstrictum?*

Aub.

Aub. Miræus schol. ad cap. 43. Genadii de Viris Illustribus apud Fabricium in Bibliotheca Ecclesiastica pag. 21. *S. Innocentius I. Pelagium ejusque socium Cælestium primus ex Pontificibus anno 417. Ecclesiasticâ communionem privavit.*

(9) Socrates lib. 7. cap. 9.

(10) Apud Petrum Coustant tom. 1. Epist. Rom. Pont. pag. 749.

(11) Bona lib. 2. Rer. Liturgic. cap. 16. §. 6. ubi ex dictis eos affirmat *errare, qui Innocentio I. osculi pacis institutionem adscribunt.*

(12) Missa, quæ celebratur feriâ sextâ Majoris Hebdomadæ, dicitur Missa *Præsanctificationum*, quæ tamen equivocè dicitur *Missa*, cum careat consecratione corporis & sanguinis Jesu Christi. Bona lib. 1. Rerum Liturgic. cap. 15. §. 5.

Missa autem, quæ Sabbato ejusdem hebdomadæ celebratur, *ad noctem subsequenter pertinet* - - - *Jam verò quam ob rem solenne sacrificium in Parasceve, & Sabbato subsequente sit prætermissum, non levis etiam difficultas est. Moralem causam de Parasceve afferre solent Ecclesiasticorum rituum expositores, nempe quia in hac die Dominus seipsum obtulit, & ipsa oblatio sufficit ad salutem credentium. Quæ ratio est Amalarii, & vulgati Alcuini. Probabilior est ea, quæ ab In-*
nocen-

nocentio I. indicatur, scilicet quòd isto biduo Apostoli in mœrore constituti, jejuni permanserint, adeo ut ob hanc causam traditio Ecclesiæ habeat, isto biduo Sacramenta penitus non celebrari. Hinc factum est, ut primi Christiani Apostolos imitandi studio ab omni cibo itidem hoc biduo abstinnerint, atque ab ipsa Sacrificii oblatione, & fortasse etiam à communionem ex Præsantificatis, qua nescio, an primis temporibus fuerit omissa: Mabillonius Comment. in Ordinem Rom. tom. 2. Musæi Italici cap. 11. pag. 74. 75.

XLIII.

S. ZOSIMUS.

ANNO CHRISTI. 417.

HONORII 23. THEODO:
SII II. 10.

Successor Innocentii sanctus Papa Zosimus, (1) Græcus, Abrahamii filius, electus est anno 417. XIV. Kal. Septembris. Hujus prudentia, dolis Cælestii ac Pelagii tentata, laborare visa est. Namque Cælestius, qui post mortem Innocentii Romam advolârat, ei obtulit libellum ita compositum, ut licet pravis scate-
ret

Bar. an.
417. §.
17. 18.
31. 37.
Pag. §.
12. 13.
16.